

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 16.12.2010
COM(2010) 775 final

2010/0373 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de stabilire a cerințelor tehnice aplicabile transferurilor de credit și debitelor directe în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009

(Text cu relevanță pentru SEE)

SEC(2010) 1583 final

SEC(2010) 1584 final

SEC(2010) 1585 final

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta propunere trebuie percepută în contextul creării unei piețe interne pentru servicii de plată în euro (zona unică de plăți în euro sau SEPA), supusă unei concurențe reale și în care să nu existe diferențe de regim între plățile transfrontaliere și plățile naționale, prin aceasta obținându-se economii și avantaje semnificative pentru economia europeană în general. SEPA va oferi persoanelor fizice și juridice europene servicii de plată în euro avantajoase, ușor de utilizat și fiabile și va reprezenta o platformă cu rol de facilitare a inovării în sectorul plăților.

Deși este puternic sprijinită atât de Comisia Europeană, cât și de Banca Centrală Europeană, inițiativa SEPA a fost concepută inițial ca un proiect stimulat în principal de către piață. Schemele de transfer de credit și debit direct aplicabile la nivelul UE au fost concepute și implementate de Consiliul European al Plăților (EPC), organism coordonator cu rol de decizie instituit de sectorul bancar european cu scopul de a realiza SEPA. Dată fiind actuala lentoare a procesului de migrare, toate părțile interesate sunt din ce în ce mai convinse că, pentru a duce la bun sfârșit acest proiect, trebuie stabilit un termen limită obligatoriu.

Integrarea deplină a pieței de plăți se va realiza doar atunci când instrumentele de plată paneuropene vor fi înlocuit complet instrumentele naționale tradiționale. Pentru atingerea acestui scop, prezentul regulament stabilește termenele limită de migrare a transferurilor de credit și a debitelor directe.

Contextul general

La 28 ianuarie 2008 a avut loc lansarea schemei SEPA de transfer de credit. Cu aproape doi ani mai târziu, la 2 noiembrie 2009, lansarea SEPA pentru debit direct (SDD) a marcat a doua piatră de hotar pe drumul către realizarea SEPA prin intermediul unor scheme la nivelul Uniunii.

Sistemele de plată sigure și eficiente reprezintă cheia derulării tranzacțiilor economice și a bunei funcționări a pieței interne. Începând din 2002, moneda unică euro a facilitat plățile în numerar între statele membre. Însă, din varii motive, instrumentele electronice de plată la nivelul Uniunii sunt departe de a înlocui plățile naționale. Incertitudinea care domină piața, climatul economic mai degrabă dificil, dezavantajele primilor jucători într-o afacere de rețea, percepția unei lipse a securității juridice în ceea ce privește un model de afaceri pe termen lung pentru SDD care să respecte integral regulile UE în materie de concurență și costurile paralele pe care le presupune operarea simultană a SEPA și a sistemelor tradiționale de plată i-au determinat pe jucătorii de pe piață, în special pe cei aflați pe partea ofertei, să solicite stabilirea, prin legislație UE, a unui termen limită de migrare către SEPA. Două rezoluții ale Parlamentului European¹ au subliniat în egală măsură necesitatea și avantajele unui termen limită al migrării, întocmai concluziilor Consiliului Ecofin² care a invitat Comisia ca, în colaborare cu BCE, să realizeze o evaluare minuțioasă. În temeiul articolului 127 din Tratatul

---

¹ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2010-0057+0+DOC+XML+V0//EN>

² http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/111670.pdf

privind funcționarea Uniunii Europene, BCE (SEBC) îi revine sarcina de bază de a promova o bună funcționare a sistemelor de plată. În acest context, BCE a jucat un rol important ca îndrumător al pieței în scopul realizării SEPA.

La doi ani de la lansarea transferului de credit SEPA, numărul de transferuri de credit SEPA prelucrate de mecanisme de compensare și decontare aflate în zona euro nu atinseseră încă pragul de 10%. Prin extrapolarea liniară a actualei rate de migrare SCT de 9,3 % (în august 2010), reiese că realizarea completă a SEPA ar putea avea loc după aproximativ 30 de ani. Chiar și într-un scenariu mai optimist, pare foarte puțin probabil ca migrarea către SEPA să se încheie în mai puțin de 15-20 de ani fără o intervenție legislativă suplimentară. Această inerție întârzie mult migrarea către SEPA și, ca atare, poate să reducă drastic beneficiile potențiale directe și indirecte ale SEPA pentru întreaga economie europeană³. Deși migrarea către SEPA presupune ca utilizatorii, inclusiv cetățenii și întreprinderile mici și mijlocii, să treacă la o numerotare comună la nivelul Uniunii a contului bancar, bazată pe codurile IBAN și BIC, această tranziție va fi facilitată de sectorul de profil prin intermediul unor eforturi specifice de informare, prin încorporarea IBAN și BIC în extrasele de cont și pe cardurile de plată și prin facilități de conversie automată.

Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii

Această inițiativă va completa cadrul legal existent în domeniul serviciilor de plată din UE.

La 1 noiembrie 2009, Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plățile transfrontaliere în Comunitate a înlocuit Regulamentul (CE) nr. 2560/2001⁴. De fapt, regulamentul a redus comisioanele aferente operațiunilor de plată transfrontaliere în euro în sumă maximă de 50 000 EUR la nivelul comisioanelor practicate la nivel național și a încurajat industria europeană de plăți să construiască o infrastructură de plăți la nivelul Uniunii, necesară pentru crearea SEPA.

Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne (denumită și „directiva privind serviciile de plată” sau DSP)⁵ vizează instituirea unor condiții și drepturi standardizate pentru serviciile de plată prezente pe piață, în beneficiul consumatorilor și al companiilor din UE și prevede un temei legal armonizat pentru SEPA.

Coerența cu celelalte politici și obiective ale Uniunii

Obiectivele propunerii sunt coerente cu politicile și obiectivele urmărite de Uniune. În primul rând, ele vor îmbunătăți modul de funcționare a pieței interne a serviciilor de plată. În al doilea rând, ele vor sprijini în mare măsură alte politici ale Uniunii, în special politica de protecție a consumatorilor (prin facilitarea unor servicii de plată sigure, la nivelul întregii Uniuni) și politica în domeniul concurenței (prin stabilirea de obligații, drepturi și oportunități egale pentru toți jucătorii de pe piață și prin facilitarea prestării transfrontaliere a serviciilor de plată, crescând astfel nivelul concurenței). Evaluarea impactului, care însoțește prezenta

---

³ Beneficiile potențiale directe și indirecte ale SEPA depășesc suma de 300 de miliarde de euro într-o perioadă de șase ani, plecând de la ipoteza că migrarea către instrumentele de plată SEPA se realizează rapid și înglobează toate aspectele necesare. A se vedea SEPA: *potential benefits at stake*, CapGemini, 2007,

http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/sepa/sepa-capgemini_study-final_report_en.pdf

⁴ JO L 266, 09.10.2009, p. 11.

⁵ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:319:0001:01:EN:HTML>

propunere, a conchis că numai o migrare rapidă și cuprinzătoare către transferul de credit și debitul direct la nivelul întregii Uniuni este de natură să genereze beneficiile complete ale unei piețe integrate a plăților. Forțele pieței și eforturile de autoreglementare s-au dovedit insuficiente pentru a determina o migrare concertată către SEPA. Prin facilitarea tranzacțiilor economice pe teritoriul UE, acestea contribuie, de asemenea, la realizarea obiectivelor mai largi ale strategiei UE 2020⁶.

2. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

Consultarea părților interesate

Metode de consultare, principalele sectoare avute în vedere și profilul general al respondenților

Între iunie și august 2009, Direcția Generală Piața Internă și Servicii a organizat o consultare publică adresată părților interesate, având ca temă oportunitatea și modul de stabilire a termenelor limită pentru migrarea sistemelor naționale existente de transfer de credit și debit direct către noile instrumente de plată SEPA, consultare ale cărei rezultate au fost publicate în septembrie 2009. Rezumatul acestei consultări a fost publicat pe website-ul DG-ului respectiv⁷.

Prin intermediul European Business Test Panel (Grupul de consultare a întreprinderilor europene) au avut loc, anual, consultări referitoare la SEPA. Ultima consultare, la care au participat mai mult de 400 de întreprinderi, a avut loc în a doua jumătate a anului 2009. Dintre acestea, 85% au fost IMM-uri, iar 15% întreprinderi mai mari. Consultarea din 2009 a inclus întrebări pe tema eliminării treptate a instrumentelor de plată tradiționale și a stabilirii unui termen limită pentru migrarea către SEPA.

De asemenea, discuțiile cu industria bancară pe tema modelului de afaceri SEPA pentru debit direct se poartă de ceva vreme. Discuțiile au avut ca subiect comisioanele interbancare multilaterale (MIF)⁸ și au condus la adoptarea unor dispoziții tranzitorii privind MIF în Regulamentul (CE) nr. 924/2009. Însă, din cauza faptului că industria bancară nu a stabilit un model de afaceri pe termen lung pentru SDD, schimbările de opinii au continuat. Pentru a îndruma băncile, Comisia și BCE au emis o declarație comună în martie 2009, urmată de un document de lucru al serviciilor Comisiei în noiembrie 2009⁹. În decembrie 2009 s-a încheiat consultarea publică pe tema acestui document, iar în perioada decembrie 2009 – ianuarie 2010 serviciile Comisiei au transmis un chestionar băncilor selecționate. Chestionarul era axat pe problema specifică a costurilor paralele pe care trebuie să le suporte prestatorii individuali de servicii de plată în contextul operării simultane a sistemelor și proceselor de plată (platformelor de plată) existente la nivel național și a celor la nivelul Uniunii, desfășurate prin SEPA. Pentru acest chestionar au fost selectate nouăsprezece dintre cele mai mari bănci sau

⁶ În legătură cu strategia UE 2020, această propunere a fost identificată ca una din inițiativele cheie ale „Agendei digitale” adoptate de Comisie în mai 2010 (http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/documents/digital-agenda-communication-en.pdf).

⁷ http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/sepa/feedback_migration-2009_09_29_en.pdf

⁸ Comisionul interbancar multilateral este suma plătită de un prestator de servicii de plată al beneficiarului către un prestator de servicii de plată al plătitorului ca remunerație pentru fiecare tranzacție de debit direct.

⁹ A se vedea http://ec.europa.eu/competition/sectors/financial_services/banking.html pentru informații suplimentare pe această temă și textele integrale ale documentelor.

grupuri bancare europene, reprezentând bănci comerciale, bănci de economii și cooperative de credit din 9 țări. Un chestionar similar a fost transmis procesatorilor de plăți și utilizatorilor de servicii de plată (în principal persoane juridice), dar rata răspunsurilor acestora nu a fost suficientă pentru realizarea unei analize.

Între 2008 și 2010 au avut loc discuții și schimburi de opinii cu statele membre, cu instituții financiare, cu asociații ale consumatorilor și alți parteneri sociali și economici, în principal prin intermediul comitetelor consultative pentru plățile de retail: Grupul de experți în piața sistemelor de plată (PSMEG), Comitetul de plăți (PC) și Forumul UE al Comitetelor naționale de coordonare SEPA.

Discuțiile, răspunsurile și contribuțiile scrise puse la dispoziție de părțile interesate au servit drept bază pentru analiza prezentată în două documente ale Comisiei: evaluarea impactului (care însoțește prezenta propunere) și un document de lucru pus la dispoziția publicului pe website-ul Comisiei, între 7 și 23 iunie 2010, în vederea formulării de comentarii. Acest document a vizat o serie de chestiuni care trebuie avute în vedere la stabilirea unor termene limită obligatorii pentru transferul de credit și debitul direct.

Sinteza răspunsurilor și modul în care acestea au fost luate în considerare

Marea majoritate a părților interesate a susținut stabilirea, prin legislație la nivelul UE, a unor termene limită pentru migrarea integrală către SEPA: considerând că numai această soluție poate impulsiona utilizarea amplă a transferului de credit și a debitului direct la nivelul Uniunii Europene. S-a susținut că instrumentele SEPA trebuie nu doar să completeze, ci să înlocuiască instrumentele tradiționale folosite în prezent.

Majoritatea părților interesate favorizează abordarea axată pe două termene limită diferite pentru migrarea transferului de credit și a debitului direct. Există însă și voci care susțin un termen limită unic pentru ambele servicii de plată. Mai mult, componenta ofertei și unii dintre utilizatori au susținut ferm acordarea unor perioade de tranziție mai mari, în special în cazul debitului direct.

În special, ținând cont de răspunsurile primite în cadrul consultării și de alte proteste ale industriei de profil, Comisia a organizat la 17 noiembrie o audiere publică axată pe două subiecte importante: primul, dacă regulamentul să mandateze direct schemele de plată elaborate de industria de plăți și nu o abordare bazată pe cerințe tehnice obligatorii; și al doilea, dacă, în interesul clarității, trebuie introduse dispoziții legale specifice cu privire la un model de afaceri pe termen lung corespunzător pentru debitul direct.

Ca urmare a consultărilor intense, s-a concluzionat că o abordare mixtă, constând în stabilirea de standarde comune și cerințe tehnice generale reprezintă opțiunea cea mai potrivită pentru definirea instrumentelor de plată la nivelul Uniunii. Aceste cerințe tehnice ar urma să se aplice întregului lanț tranzacțional al serviciilor de plată, de la utilizator la utilizator, prin intermediul prestatorilor de servicii de plată ai acestora. Astfel s-ar asigura culegerea tuturor roadelor SEPA generate de componenta cererii (utilizatorii serviciilor de plată). Componenta ofertei a solicitat însă utilizarea schemelor SEPA existente, elaborate de sectorul bancar european.

Multe părți interesate au primit cu interes propunerea ca statele membre să scutească temporar anumite produse de plată naționale care îndeplinesc anumite condiții (precum tranzacțiile domestice și cotele de piață situate sub un anumit prag), urmând ca, ulterior acestei perioade de grație, produsele tradiționale să fie eliminate treptat. Alți actori ar fi preferat o scutire permanentă pentru a putea să utilizeze în continuare aceste produse specifice. Răspunsurile la

consultare au confirmat, într-o manieră consistentă, că există o necesitate puternică de a clarifica validitatea unui model de afaceri pe termen lung pentru debitul direct, care să respecte regulile de concurență ale UE.

Obținerea și utilizarea expertizei

Un studiu complex asupra costurilor și beneficiilor migrării către SEPA a fost comandat la firma Cap Gemini Consulting. Rezultatele studiului au fost publicate în ianuarie 2008.

În august 2008, Comisia a publicat un studiu comandat la firma Van Dijk Consultants în vederea monitorizării impactului SEPA asupra consumatorilor.

Evaluarea impactului

Comisia a efectuat o evaluare a impactului, menționată în programul de lucru și elaborată în strânsă colaborare cu BCE.

Evaluarea tratează subiectul migrării lente către transferul de credit SEPA (SCT) și către debitul direct SEPA (SDD), a cărei consecință este coexistența instrumentelor naționale tradiționale și a plăților SEPA. Cauza de bază a lentorii procesului de migrare este pusă pe seama incertitudinii în privința realizării SEPA și altor factori conecși precum lipsa stimulentei pentru dezvoltarea de produse SEPA care să corespundă integral cerințelor utilizatorilor, reticența față de realizarea investițiilor (din cauza dezavantajului „primului jucător”) și o componentă a cererii fragmentată, cu un nivel scăzut de cunoștințe despre SEPA. În evaluare sunt prezentate, de asemenea, efectele acestei migrări lente. La nivel „micro”, jucătorii de pe piață din ambele componente (cerere și ofertă) trebuie să mențină mai multe platforme de plată, fapt care conduce la existența unor costuri paralele pentru derularea simultană a celor două sisteme și la rentabilitatea negativă a investițiilor în SEPA. La nivel „macro”, continuarea fragmentării naționale pe piața UE conduce la neexploatarea economiilor de scară, la restricționarea concurenței și la îngreunarea procesului de inovare.

Evaluarea impactului ia în considerare trei opțiuni: nicio intervenție, stimulente suplimentare pentru migrarea către SEPA fără stabilirea unui termen limită și stabilirea unui termen limită pentru migrare. Concluzia lucrării este că scenariul optim pentru piața plăților din Uniunea Europeană, pentru economia europeană și pentru părțile interesate este stabilirea unui termen limită pentru migrare, prin intermediul unui regulament.

De asemenea, se analizează cele mai bune metode de implementare a termenului limită la nivel tehnic, prin studierea opțiunilor strategice secundare pentru implementarea termenului limită în mai multe domenii de interes.

Etalon pentru adoptarea transferului de credit și a debitului direct la nivelul întregii Uniuni
Opțiunea recomandată este stabilirea unui termen limită pe baza cerințelor tehnice generale, respectiv a cerințelor care trebuie îndeplinite de toate operațiunile de transfer de credit și debit direct din Uniunea Europeană. Cerințele tehnice vor cuprinde standardele internaționale și europene aplicabile.

Domeniul tranzacției Se recomandă urmarea unei abordări prin care cerințele tehnice definite până la un termen limită se aplică întregului domeniu al tranzacției, respectiv domeniului client-la-prestator de servicii de plată și prestator de servicii de plată-la-client, pe lângă domeniul prestator de servicii de plată-la-prestator de servicii de plată. Economii operaționale

în valoare de aproximativ 84 de miliarde EUR pe componenta cererii depind în întregime de extinderea integrării pieței de plăți dincolo de spațiul interbancar.

Tipuri de produse Se recomandă aplicarea unui termen limită și pentru produsele de nișă, adică pentru transferul de credit și debitul direct care reprezintă plăți în volum mic și oferă funcționalități specifice. Însă, pentru a permite adaptările necesare ale schemelor SCT și SDD, se va prevedea o perioadă de tranziție între 3 și 5 ani.

Statele membre Se recomandă alegerea scenariului care conține un termen limită comun pentru zona euro și un termen limită comun, ulterior, pentru zona non-euro. Deoarece cota de piață a plăților în euro în zona non-euro nu reprezintă decât 2% din totalul plăților în euro, migrarea rapidă și completă a statelor membre din zona non-euro nu este esențială pentru succesul SEPA.

Termenul limită pentru migrare Se recomandă alegerea opțiunii secundare prin care se stabilesc termene limită separate: cel târziu la un an de la intrarea în vigoare a regulamentului în cazul transferului de credit și cel târziu doi ani pentru debitul direct. În practică, perioada de adoptare înseamnă că, începând de la data adoptării propunerii Comisiei, părțile interesate vor avea la dispoziție aproximativ 30 de luni pentru a pregăti migrarea către SCT și 42 de luni pentru migrarea către SDD.

Claritatea modelului de afaceri pe termen lung pentru debitul direct paneuropean. Se recomandă interzicerea aplicării generale (la fiecare tranzacție de debit direct) a comisioanelor interbancare multilaterale (MIF) între prestatorii de servicii de plată și a oricăror măsuri cu obiect sau efect echivalent. Se permite însă perceperea de MIF la tranzacții de debit direct în anumite condiții, respectiv când acestea nu pot fi executate corect sau care sunt recuperate de un prestator de servicii de plată.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Sinteza acțiunii propuse

Propunerea pentru stabilirea cerințelor tehnice aplicabile transferului de credit și debitului direct vizează următoarele aspecte:

- stabilirea unor termene limită separate pentru transferul de credit și debitul direct, prin introducerea unui set de standarde comune și cerințe tehnice de ordin general.
- asigurarea accesibilității prestatorilor de servicii de plată în cazul operațiunilor de transfer de credit, prin analogie cu obligația de accesibilitate în cazul operațiunilor de debit direct în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 924/2009, și a interoperabilității sistemelor de plată.

Temeiul juridic

Articolul 114 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Principiul subsidiarității

Principiul subsidiarității se aplică în măsura în care propunerea nu intră în sfera competenței exclusive a Uniunii.

Obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre din următoarele motive:

În momentul de față, planurile naționale de migrare către SEPA există în aproape toate statele membre. Deși toate planurile sprijină migrarea către SEPA, numai câteva dintre ele vizează o înlocuire sistematică și integrală a instrumentelor de plată tradiționale până la un anumit termen limită. Termenele stabilite de părțile interesate la nivel național variază de la un stat membru la altul. În absența unui termen limită comun la nivelul Uniunii, lipsa coordonării între statele membre și între părțile interesate va crea, în cel mai bun caz, dificultăți în tranziția către SEPA sau, în cel mai rău caz, un blocaj care să împiedice migrarea eficace. În plus, aceste termene individuale depind adesea de alți factori. Prin urmare, planurile naționale nu sunt de natură să asigure un impuls suficient pentru o migrare rapidă și integrală către SEPA și nu sunt coordonate la nivelul statelor membre.

Măsurile la nivelul Uniunii Europene vor îndeplini mai bine obiectivele propunerii din următoarele motive:

Prin însăși natura sa, o piață integrată a serviciilor de plată în euro necesită o abordare la nivelul Uniunii, deoarece standardele, regulile și procesele de la baza acesteia trebuie să corespundă de la un stat membru la altul. Aceasta vine în sprijinul articolului 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, care prevede o piață internă și o uniune economică și monetară a cărei monedă este euro. Potențialul deplin al beneficiilor rețelei nu poate fi declanșat decât de o abordare la nivel european, coordonată la nivelul ambelor componente ale pieței (cerere și ofertă). Alternativa la o abordare la nivelul Uniunii ar reprezenta-o un sistem de acorduri multilaterale sau bilaterale, a căror complexitate și ale căror costuri ar fi prohibitive față de legislația la nivelul Uniunii. Intervenția la nivelul Uniunii ar respecta așadar principiul subsidiarității.

Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

Principiul proporționalității

Propunerea respectă principiul proporționalității din următoarele motive:

Propunerea nu depășește cadrul strict necesar atingerii obiectivelor sale.

Toate normele propuse au făcut obiectul unui test de proporționalitate și al unei consultări intensive pentru a asigura o legiferare adecvată și proporționată.

Propunerea vizează minimalizarea impactului schimbării asupra tuturor părților interesate. Cerințele tehnice din anexa la regulament au fost concepute astfel încât să permită aplicarea schemelor actuale existente în UE fără restricționarea flexibilității și inovării.

Mai mult, propunerea lasă statelor membre libertatea de a decide în privința desemnării autorităților competente, fapt ce le permite să utilizeze structurile și organismele administrative existente, dacă doresc acest lucru, în scopul reducerii costurilor.

Alegerea instrumentelor

Instrumente propuse: regulament.

Alte mijloace nu ar fi adecvate din următorul (următoarele) motiv(e):

Stabilirea unui termen limită pentru migrarea către transferul de credit și debitul direct în toată Uniunea necesită standardizarea la nivel tehnic și gradul cel mai ridicat de armonizare. De aceea, este mai indicat un regulament decât o directivă. În plus, datorită caracteristicii de rețea a sectorului de plăți, majoritatea beneficiilor SEPA se vor materializa la încheierea, în toate statele membre, a tranziției către instrumentele de plată paneuropene. O directivă care să fie implementată diferit la nivel național prezintă riscul de a perpetua fragmentarea actuală a pieței de plăți. De asemenea, ar întârzia migrarea din cauza perioadelor de timp necesare transpunerii în legislația națională. Se recomandă așadar utilizarea instrumentului legislativ al regulamentului pentru stabilirea unui termen limită de migrare către SEPA.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Lăsând deoparte costurile administrative normale legate de asigurarea respectării legislației UE, nu va exista un impact bugetar deoarece nu se creează noi comitete și nu se fac angajamente financiare. Trebuie menționat faptul că însăși Comisia este un important utilizator al serviciilor de plată și că este normal ca ea să beneficieze, în rând cu alți utilizatori, de rezultatele unei concurențe mai intense generate de SEPA.

5. INFORMAȚII SUPPLEMENTARE

Simplificare

Propunerea caută să simplifice legislația, dat fiind că articolul 3 consolidează dispoziția în materie de accesibilitate pentru debitul direct, astfel cum a fost definită în Regulamentul 924/2009 și o dispoziție similară pentru transferul de credit într-o singură dispoziție. Simplificarea prelucrării plăților va avea efecte benefice pentru părțile interesate, printre care administrațiile publice, persoanele juridice și cele fizice.

De vreme ce acest regulament va reduce fragmentarea la nivelul sistemelor naționale și va favoriza concurența pe piața europeană a plăților, el va contribui la simplificarea proceselor de plată.

De exemplu, administrațiile publice, în calitate de mari utilizatori ai instrumentelor de plată, vor fi avantajate de utilizarea SEPA pentru că aceasta le simplifică procesele de plată și permite o procesare mai „directă” a plăților. Licitarea publică a serviciilor de plată la nivelul Uniunii va deveni mai simplă, deoarece numărul potențialilor prestatori de servicii de plată va crește, ofertele lor vor putea fi mai bine comparate, iar ineficiențele provocate de formatele naționale de plată vor dispărea. Combinarea soluțiilor de facturare electronică și SEPA ca platformă de plăți de bază ar urma să faciliteze și reconcilierea automată a facturilor și plăților.

Avantajele de partea consumatorilor, care sunt din ce în ce mai mobili în viața profesională și în cea privată, constau în aceea că plățile transfrontaliere standardizate vor elimina necesitatea de menținere a mai multor conturi de plăți în țări diferite.

În ceea ce-i privește pe furnizorii de servicii de plată și pe procesatorii de plăți, economiile de scară și standardele comune realizate în cadrul SEPA vor eficientiza sensibil plățile în Uniunea Europeană.

Abrogarea legislației în vigoare

Adoptarea propunerii presupune abrogarea articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 924/2009, referitor la accesibilitatea pentru operațiunile de debitare directă. Din motive de transparență și simplificare, substanța respectivului articol este consolidată la articolul 3 din prezenta propunere.

Clauza de reexaminare/revizuire/încetarea de drept a efectelor juridice

Propunerea include o clauză de reexaminare.

Spațiul Economic European

Actul propus se referă la un subiect cu relevanță pentru SEE și trebuie, prin urmare, extins la Spațiul Economic European.

Explicarea detaliată a propunerii

Rezumatul de mai jos are ca scop facilitarea procesului decizional prin expunerea principalelor puncte ale regulamentului.

Articolul 1 – subiect și domeniu de aplicare – prevede că regulamentul vizează executarea tuturor operațiunilor de transfer de credit și debitare directă în euro pe teritoriul Uniunii Europene. Regulamentul nu vizează anumite tipuri de operațiuni de plată, precum tranzacțiile prin carduri de plată, remiterea de bani și operațiunile de plată realizate prin dispozitive de telecomunicații, digitale sau IT care nu au ca rezultat un transfer de credit sau un debit direct. Pentru promovarea concurenței și eficienței, regulamentul nu trebuie să elimine de pe piață schemele de plată netradiționale, în special atunci când acestea se bazează pe reguli aplicabile schemelor combinate care includ un segment de debit direct sau transfer de credit. Prin urmare, dispozițiile regulamentului se aplică numai transferului de credit sau debitului direct aflate la baza tranzacției.

Articolul 2 – definiții – aliniate, în măsura posibilului, la definițiile utilizate în Directiva 2007/64/CE. Dat fiind însă domeniul limitat de aplicare al regulamentului față de Directiva privind serviciile de plată, unele definiții au fost particularizate în funcție de necesitățile prezentei propuneri.

Articolul 3 – accesibilitatea prestatorilor de servicii de plată în cazul operațiunilor de transfer de credit este integrată cu obligația de accesibilitate în cazul operațiunilor de debit direct în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 924/2009.

Articolul 4 – interoperabilitatea tehnică – necesară pentru buna funcționare a schemelor și sistemelor de plată, pentru interacțiunea lor în Uniunea Europeană prin aceleași standarde, fără obstacole de ordin tehnic la procesarea plăților de către jucătorii de pe piață.

Articolul 5 și anexa – cerințele tehnice pentru operațiunile de transfer de credit și debit direct – introduc termenele pentru migrarea către instrumentele paneuropene, prin consacrarea caracterului obligatoriu al anumitor standarde importante utilizate de sectorul de plăți și prin definirea cerințelor tehnice aplicabile atât prestatorilor de servicii de plată, cât și consumatorilor.

Articolul 6 – comisioane interbancare pentru operațiunile de debitare directă – clarifică faptul că de la 31 octombrie 2012 comisioanele interbancare multilaterale (MIF) per tranzacție sunt interzise la debitele directe naționale și transfrontaliere. Articolul definește totodată condițiile

generale pentru comisioanele interbancare (multilaterale, bilaterale și unilaterale) în cazul tranzacțiilor „R”, conform documentului de lucru privind „Aplicabilitatea articolului 81 din Tratatul CE plăților interbancare multilaterale în SDD”, publicat de Comisie la 3 noiembrie 2009.

Articolul 7 – derogări – se aplică produselor tradiționale de nișă, care trebuie la rândul lor eliminate treptat după o perioadă de tranziție adecvată.

Articolul 8 – accesibilitatea plății garantează faptul că o operațiune de transfer de credit sau de debit direct în euro care este utilizată la nivel național va fi utilizată și transfrontalier, înspre și dinspre un cont în euro.

Articolul 9 – autoritățile competente – împuternicește autoritățile competente să ia măsurile necesare pentru asigurarea respectării obligațiilor prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 10 – sancțiuni – solicită statelor membre să furnizeze Comisiei detalii despre sancțiuni.

Articolul 11 – proceduri extrajudiciare de reclamație și de recurs – obligă statele membre să instituie organisme de soluționare a litigiilor care iau naștere din interpretarea sau aplicarea regulamentului. Statelor membre li se solicită, de asemenea, să furnizeze Comisiei informații privind aceste demersuri.

Articolele 12-15 – adoptarea actelor delegate – permite actualizarea cerințelor tehnice.

Articolul 16 – clauza de revizuire – prevede obligativitatea prezentării de rapoarte însoțite, dacă este cazul, de o propunere de modificare.

Articolul 17 – dispoziții tranzitorii – prevede aplicarea mai rapidă a termenelor limită pentru statele membre din zona euro decât pentru cele din zona non-euro, cărora li se acordă o perioadă de tranziție, date fiind volumele lor limitate de operațiuni de plată.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de stabilire a cerințelor tehnice aplicabile transferurilor de credit și debitelor directe în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene¹⁰,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹¹:

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹²,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene¹³,

în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Crearea unei piețe integrate a plăților electronice în euro, practic fără a se face distincția între plățile naționale și cele transfrontaliere, este necesară pentru buna funcționare a pieței interne. În acest scop, Zona unică de plăți în euro (denumită în continuare „SEPA”) vizează dezvoltarea de instrumente de plată comune la nivelul Uniunii Europene, care urmează să înlocuiască instrumentele naționale de plată actuale. Ca rezultat al introducerii de standarde, reguli și practici de plată comune și deschise și prin intermediul procesării integrate a plăților, SEPA urmează să ofere persoanelor fizice și juridice din Uniunea Europeană servicii de plată în euro sigure, la prețuri avantajoase, fiabile și ușor de utilizat. Realizarea SEPA va crea condiții favorabile pentru intensificarea concurenței în domeniul serviciilor de plată, pentru o dezvoltare nestăvilită și pentru o implementare rapidă la nivelul UE a inovațiilor în materie de plăți. Prin urmare, este de așteptat ca îmbunătățirea economiilor de scară, creșterea eficienței operaționale și consolidarea concurenței să determine avansarea serviciilor de plată electronică în euro către cele mai bune produse și să creeze o presiune optimă pentru scăderea prețurilor. Efectele acestora ar trebui să fie

---

¹⁰ JO C , , p. .

¹¹ JO C , , p. .

¹² JO C , , p. .

¹³ JO C , , p. .

semnificative în special în statele membre unde, prin comparație, plățile sunt relativ costisitoare. Tranziția către SEPA nu ar trebui să fie însoțită de o creștere generală a prețurilor pentru utilizatorii serviciilor de plată în general și pentru consumatori în special.

- (2) Succesul SEPA este foarte important din punct de vedere economic, monetar și politic. Este în deplină concordanță cu strategia Europa 2020, care vizează o economie mai inteligentă, a cărei prosperitate decurge din inovare și dintr-o utilizare mai eficientă a resurselor disponibile. Atât Parlamentul European, prin rezoluțiile sale din 12 martie 2009¹⁴ și din 10 martie 2010¹⁵ referitoare la implementarea SEPA, cât și Consiliul, în concluziile adoptate la 2 decembrie 2009¹⁶, au subliniat importanța realizării unei migrări rapide.
- (3) Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne¹⁷ asigură un temei juridic modern pentru crearea unei piețe interne de plăți având ca element de bază SEPA.
- (4) Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plățile transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001¹⁸ prevede la rândul său o serie de măsuri de facilitare a realizării SEPA, precum extinderea principiului taxelor egale la operațiunile transfrontaliere de debitare directă.
- (5) În plus, eforturile de autoreglementare ale sectorului bancar european prin inițiativa SEPA nu s-au dovedit suficiente pentru a impulsiona migrarea concertată către scheme de transfer de credit și debit direct la nivelul întregii Uniuni, atât pe componenta ofertei, cât și pe cea a cererii. Mai mult, acest proces de autoreglementare nu a fost supus unor mecanisme corespunzătoare de guvernare, fapt care poate explica parțial adoptarea lentă la nivelul componentei cererii. Numai o migrare rapidă și complexă către transferul de credit și debitul direct la nivelul întregii Uniuni este de natură să genereze toate beneficiile unei piețe integrate de plăți, pentru a se putea elimina costurile ridicate generate de operarea simultană a produselor tradiționale și a SEPA.
- (6) Prin urmare, trebuie stabilite reguli care să acopere executarea tuturor operațiunilor de transfer de credit și debit direct în euro pe teritoriul Uniunii. În această etapă nu este însă indicat să se acopere și operațiunile de plată prin card, deoarece standardele comune pentru plata prin card în Uniunea Europeană sunt încă în curs de elaborare. Remiterea de bani, plățile procesate intern, tranzacțiile de plată cu valori mari între prestatorii de servicii de plată și plățile de pe telefonul mobil nu trebuie să fie guvernate de respectivele reguli, deoarece aceste servicii de plată nu sunt comparabile cu transferul de credit și nici cu debitul direct.
- (7) Actualmente există mai multe instrumente de plată, majoritatea fiind destinate plăților prin internet, care utilizează numărul internațional al contului bancar (IBAN) și codul

---

¹⁴ P6_TA(2009)0139

¹⁵ P7_TA(2010)0057

¹⁶ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/111670.pdf

¹⁷ JO L 319, 05.12.2007, p. 1.

¹⁸ JO L 266, 09.10.2009, p. 11.

de identificare a băncii (BIC) și se bazează pe transfer de credit sau pe debit direct, dar au și caracteristici suplimentare. Se are în vedere extinderea acestor scheme dincolo de actualele frontiere naționale și îndeplinirea de către acestea a nevoii consumatorilor de a beneficia de instrumente de plată inovatoare, sigure și ieftine. Pentru a nu exclude aceste scheme de pe piață, regulamentul privind termenele limită pentru transferul de credit și debitul direct trebuie să se aplice numai transferului de credit sau debitului direct aflat la baza tranzacției.

- (8) Pentru ca o operațiune de transfer de credit să fie efectuată, contul plătitorului trebuie să fie accesibil. Prin urmare, pentru a încuraja adoptarea acestor instrumente de plată, trebuie stabilită, la nivelul UE, obligația de accesibilitate. Pentru îmbunătățirea transparenței, este oportun să se consolideze această obligație și obligația de accesibilitate pentru debitul direct, deja stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 924/2009, într-un act unic.
- (9) Interoperabilitatea tehnică este o condiție prealabilă a concurenței. Pentru a crea o piață integrată a sistemelor de plată electronică în euro, este esențial ca procesarea operațiunilor de transfer de credit și de debit direct să nu fie împiedicată de obstacole tehnice și să fie efectuată în temeiul unei scheme ale cărei reguli de bază să fie acceptate de majoritatea prestatorilor de servicii de plată din majoritatea statelor membre și să fie aceleași pentru operațiunile de transfer de credit și de debit direct naționale și pentru cele transfrontaliere. Dacă se elaborează mai mult de o asemenea schemă sau dacă pentru procesarea acestor plăți există mai mult de un sistem de plată, aceste scheme sau sisteme trebuie să fie interoperabile, pentru ca toți utilizatorii și prestatorii de servicii de plată să se poată bucura de buna derulare a plăților în euro din UE.
- (10) Este esențial să se determine cerințele tehnice care să definească fără echivoc condițiile pe care trebuie să le respecte schemele de plată la nivelul întregii Uniuni, care urmează a fi elaborate în cadrul unor demersuri corespunzătoare în materie de guvernanta, pentru a putea asigura interoperabilitatea. Aceste cerințe tehnice nu trebuie să restricționeze flexibilitatea și inovarea, ci trebuie să fie deschise și neutre față de noi evoluții și îmbunătățiri ale pieței de plăți. Ele trebuie concepute ținând cont de caracteristicile transferului de credit și debitului direct, în special în ceea ce privește elementele de date conținute în mesajul aferent plății. Cerințele trebuie să conțină, de asemenea, în special în cazul debitului direct, măsuri pentru consolidarea încrederii utilizatorilor serviciilor de plată în folosirea acestor instrumente.
- (11) Standardizarea tehnică este o piatră de hotar pentru integrarea rețelelor precum piața plăților din UE. Utilizarea standardelor elaborate de organisme de standardizare europene sau internaționale trebuie să fie obligatorie pentru toate tranzacțiile relevante, începând cu o dată stabilită. În contextul plăților, acestea sunt IBAN-ul, BIC-ul și standardul ISO 20022 XML pentru mesajele din domeniul serviciilor financiare. Prin urmare, utilizarea obligatorie a acestor standarde de către toți prestatorii de servicii de plată reprezintă o condiție a interoperabilității complete în UE. Trebuie promovată în special utilizarea obligatorie, acolo unde este cazul, a IBAN și BIC printr-un proces amplu de comunicare și prin măsuri de facilitare în statele membre prin care să se permită o tranziție lină și facilă către transferurile de credit și debitele directe paneuropene, în special pentru consumatori.

- (12) Este oportun să se stabilească termenele până la care toate operațiunile de transfer de credit și de debit direct trebuie să respecte aceste cerințe tehnice, lăsând totodată piața deschisă evoluției și inovării.
- (13) Trebuie stabilite date separate pentru migrare, ca să se țină cont de diferențele dintre transferul de credit și debitul direct. Transferul de credit și debitul direct nu au același nivel de maturitate în întreaga Uniune, deoarece un debit direct este un instrument mai complex decât transferul de credit și, prin urmare, migrarea către debitul direct la nivelul UE necesită mult mai multe resurse decât migrarea la transferul de credit la nivelul UE.
- (14) Reglementarea comisioanelor interbancare multilaterale (MIF) pentru debitele directe este esențială pentru crearea unui mediu echitabil între prestatorii de servicii de plată și pentru a permite astfel dezvoltarea unei piețe unice a debitului direct. MIF per tranzacție în cazul debitului direct restricționează concurența între băncile beneficiare și cresc taxele pe care aceste bănci le impun asupra beneficiarilor, conducând la creșteri mascate ale taxelor impuse plătitorilor. Deși s-a demonstrat ineficiența sau eficiența limitată a MIF per tranzacție, MIF, în cazul tranzacțiilor respinse, refuzate, returnate sau inversate din cauză că nu pot fi executate (tranzacții R), ar putea contribui la alocarea eficientă a costurilor în cadrul pieței unice. Prin urmare, ar fi benefic pentru crearea unei piețe europene eficiente a debitelor directe să se interzică MIF per tranzacție. Totuși, ele ar trebui permise în cazul tranzacțiilor R, cu respectarea anumitor condiții. În orice caz, normele nu trebuie să aducă atingere aplicării articolelor 101 și 102 din TFUE la comisioanele interbancare multilaterale pentru tranzacțiile R.
- (15) Prin urmare, MIF per tranzacție trebuie limitate în timp pentru debitul direct național și transfrontalier și trebuie definite condiții generale pentru aplicarea comisioanelor interbancare în cazul tranzacțiilor R.
- (16) În unele state membre, există anumite instrumente de plată tradiționale care sunt de fapt operațiuni de transfer de credit sau de debit direct, dar care au particularități foarte restrânse, datorate adesea unor motive de ordin istoric sau juridic. Volumul operațiunilor derulate prin aceste produse este în general neînsemnat și, prin urmare, ele pot fi clasificate drept produse de nișă. O perioadă de tranziție pentru aceste produse de nișă, suficient de lungă pentru a minimaliza impactul migrării asupra utilizatorilor serviciilor de plată, va ajuta ambele componente ale pieței să se axeze mai întâi pe migrarea majorității operațiunilor de transfer de credit și debit direct, permițând astfel concretizarea mai rapidă a rezultatelor unei piețe integrate a plăților în UE.
- (17) Pentru funcționarea practică a pieței interne a plăților, este esențial să se asigure că plătitorii precum persoanele juridice sau autoritățile publice pot transfera credit în conturi de plată care sunt deținute de beneficiari ai căror prestatori de servicii de plată se află în alte state membre și care sunt accesibili în conformitate cu prezentul regulament.
- (18) Autoritățile competente trebuie să fie împuternicite să își poată îndeplini îndatoririle de monitorizare în mod eficient și să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că prestatorii de servicii de plată respectă prezentul regulament.

- (19) Este necesar ca statele membre să stabilească în legislația națională sancțiuni efective, proporționale și disuasive în cazul nerespectării prezentului regulament.
- (20) Pentru a asigura remedierea situațiilor în care prezentul regulament a fost aplicat incorect, statele membre trebuie să instituie proceduri de contestare și reparație nejudiciare adecvate și eficiente pentru soluționarea litigiilor ce pot lua naștere în legătură cu regulamentul
- (21) Este de dorit ca Comisia să prezinte un raport asupra eficacității dispozițiilor prezentului regulament.
- (22) Comisia trebuie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratat în ceea ce privește actualizarea cerințelor tehnice aplicabile transferului de credit și debitului direct.
- (23) Pentru că prestatorii de servicii de plată din statele membre ale zonei non-euro trebuie să depună mai multe eforturi în faza pregătitoare, este necesar să li se permită prelungirea termenului de aplicare a acestor cerințe tehnice.
- (24) Pentru creșterea securității juridice, este oportun să se alinieze termenele aplicabile comisioanelor interbancare stabilite la articolele 6 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 924/2009 la dispozițiile prevăzute de prezentul regulament.
- (25) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 924/2009 trebuie modificat în consecință.
- (26) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date¹⁹ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în conformitate cu prezentul regulament.
- (27) Mesajele financiare legate de plăți și transferuri în SEPA nu intră sub incidența Acordului din 8 iulie 2010 dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind prelucrarea și transferul datelor de mesagerie financiară în cadrul Programului de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste²⁰.
- (28) Deoarece obiectivele prezentului regulament nu pot fi atinse în mod satisfăcător de statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

---

¹⁹ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

²⁰ JO L 195, 27.7.2010, p. 1

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1 Obiectul și domeniul de aplicare

1. Prezentul regulament stabilește reguli pentru executarea operațiunilor de transfer de credit și debit direct în euro pe teritoriul Uniunii, în care atât prestatorul de servicii de plată al plătitorului, cât și al beneficiarului se află pe teritoriul Uniunii sau în care unicul prestator de servicii de plată implicat în operațiune se află pe teritoriul Uniunii.
2. Prezentul regulament nu se aplică:
  - (a) operațiunilor de plată efectuate intern în cadrul aceluiași prestator de servicii de plată și nici operațiunilor de plată între prestatori de servicii de plată, efectuate în cont propriu;
  - (b) operațiunilor de plată procesate și executate prin intermediul unor sisteme de plată în valoare mare, în cazul cărora atât ordonatorul original, cât și beneficiarul final sunt prestatori de servicii de plată;
  - (c) operațiunilor de plată prin card, inclusiv operațiunilor de retragere de numerar dintr-un cont de plată, dacă ele nu determină un transfer de credit sau un debit direct înspre sau dinspre un cont de plată identificat prin numărul de bază al contului bancar (BBAN) sau prin numărul internațional al contului bancar (IBAN);
  - (d) operațiunilor de plată prin intermediul dispozitivelor de telecomunicații, digitale sau informatice, dacă acestea nu conduc la un transfer de credit sau la un debit direct într-un sau dintr-un cont de plăți identificat prin BBAN sau IBAN;
  - (e) operațiunilor de remitere de bani, în cadrul cărora se primesc fonduri de la un plătitor, fără crearea unui cont de plăți în numele plătitorului sau al beneficiarului plății, cu scopul unic de a transfera o sumă echivalentă unui beneficiar al plății sau unui alt prestator de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății, și/sau în cadrul cărora aceste fonduri sunt primite în numele beneficiarului plății și sunt puse la dispoziția acestuia.
3. Când schemele de plată se bazează pe operațiuni de plată prin transfer de credit sau prin debit direct, dar au și caracteristici suplimentare, prezentul regulament se aplică numai operațiunilor de transfer de credit sau debit direct de la bază.

Articolul 2 Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „transfer de credit” înseamnă un serviciu de plată pentru creditarea unui cont de plăți al beneficiarului, atunci când o operațiune de plată sau o serie de astfel de operațiuni

sunt inițiate de plătitor pe baza consimțământului dat de el prestatorului de servicii de plată;

- (2) „debit direct” înseamnă un serviciu de plată pentru debitarea unui cont de plăți al plătitorului, atunci când o operațiune de plată este inițiată de beneficiar pe baza consimțământului plătitorului;
- (3) „plătitor” înseamnă o persoană fizică sau juridică care deține un cont de plată și permite executarea unui ordin de plată din respectivul cont;
- (4) „beneficiar al plății” înseamnă persoana fizică sau juridică care este destinatarul vizat al fondurilor care au făcut obiectul unei operațiuni de plată;
- (5) „cont de plăți” înseamnă un cont deținut în numele unuia sau al mai multor utilizatori ai serviciilor de plată și care este folosit pentru executarea operațiunilor de plată;
- (6) „sistem de plăți” înseamnă un sistem de transfer de fonduri, reglementat de prevederi formale și standardizate și de norme comune pentru procesarea, compensarea și/sau decontarea operațiunilor de plată;
- (7) „schemă de plăți” înseamnă un set de norme, practici și standarde de efectuare a plăților între participanții la schemă, separat de orice infrastructură sau sistem de plăți care sprijină funcționarea sa între și în statele membre.
- (8) „prestator de servicii de plată” înseamnă oricare dintre categoriile menționate la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2007/64/CE, precum și persoanele fizice și juridice menționate la articolul 26 din respectiva directivă, fiind excluse acele instituții enumerate la articolul 2 din Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului²¹ care beneficiază de o derogare din partea unui stat membru, exercitată în temeiul articolului 2 alineatul (3) din Directiva 2007/64/CE;
- (9) „utilizator al serviciilor de plată” înseamnă persoana fizică sau juridică care folosește un serviciu de plată în calitate de plătitor, de beneficiar al plății sau în ambele calități;
- (10) „operațiune de plată” înseamnă acțiunea, inițiată de plătitor sau de beneficiarul plății, de a transfera fonduri, indiferent de eventualele obligații de bază existente între plătitor și beneficiarul plății;
- (11) prin „ordin de plată” se înțelege orice dispoziție a plătitorului sau a beneficiarului plății către prestatorul său de servicii de plată prin care se solicită executarea unei operațiuni de plată;
- (12) „comision interbancar” înseamnă un comision plătit între prestatorul de servicii de plată al plătitorului și cel al beneficiarului pentru fiecare operațiune de debitare directă;
- (13) „comision interbancar multilateral” înseamnă un comision interbancar supus unui acord colectiv între prestatorii serviciilor de plată;

---

²¹ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

- (14) „BBAN” înseamnă un identificator al numărului de cont de plăți, care identifică fără echivoc un cont individual la un prestator de servicii de plată dintr-un stat membru și care poate fi utilizat numai pentru tranzacții la nivel național;
- (15) „IBAN” înseamnă un identificator internațional al numărului de cont de plăți, care identifică fără echivoc un cont individual la un prestator de servicii de plată dintr-un stat membru, ale cărui elemente sunt prevăzute de ISO 13616, stabilit de Organizația Internațională de Standardizare (ISO);
- (16) „BIC” înseamnă un cod care identifică univoc un prestator de servicii de plată, ale cărui elemente sunt prevăzute de ISO 13616, stabilit de Organizația Internațională de Standardizare (ISO);
- (17) „standard ISO 20022 XML” înseamnă un standard de elaborare a mesajelor financiare electronice, astfel cum este definit de Organizația Internațională de Standardizare (ISO), care înglobează reprezentarea fizică a operațiunilor de plată în sintaxa XML, conform normelor comerciale și orientărilor referitoare la implementarea schemelor de plată la nivelul UE pentru tranzacțiile care intră sub incidența prezentului regulament.

Articolul 3 Accesibilitate

Un prestator de servicii de plată accesibil pentru un transfer de credit sau un debit direct național în euro sau ambele dintr-un anumit cont de plăți trebuie să fie accesibil, conform normelor schemei de plăți, pentru operațiunile de transfer de credit și debit direct inițiate printr-un prestator de servicii de plată aflat într-un alt stat membru.

Articolul 4 Interoperabilitate

1. Prestatorii de servicii de plată trebuie să efectueze operațiunile de transfer de credit și debit direct în temeiul unei scheme de plăți care respectă următoarele condiții:
  - (a) are aceleași reguli pentru operațiunile de transfer de credit și debit direct între și în statele membre.
  - (b) participanții la schemă reprezintă majoritatea prestatorilor de servicii de plată din majoritatea statelor membre.
2. Sistemele de plăți și, dacă este cazul, schemele de plăți trebuie să fie interoperabile din punct de vedere tehnic prin utilizarea de standarde elaborate de organisme de standardizare internaționale sau europene.
3. Procesarea operațiunilor de transfer de credit și debit direct nu trebuie să fie împiedicată de obstacole de natură tehnică.

Articolul 5

Cerințe pentru operațiunile de transfer de credit și debit direct

1. Cel târziu la [a se insera data concretă 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], transferurile de credit se efectuează în conformitate cu cerințele tehnice de la punctele 1 și 2 din anexă.
2. Cel târziu la [a se insera data concretă 24 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], debitările directe se efectuează în conformitate cu articolul 6 și cu cerințele tehnice de la punctele 1 și 3 din anexă.
3. Prin derogare de la alineatele (1) și (2), statele membre pot stabili termene anterioare celor de la alineatele (1) și (2).
4. Comisia poate modifica anexa pentru a ține seama de progresul tehnic și de evoluția pieței. Aceste măsuri se adoptă prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 12.

Articolul 6

Comisioanele interbancare pentru operațiunile de debitare directă

1. Fără a aduce atingere alineatului (2), nu se mai aplică niciun comision interbancar multilateral per operațiune de debitare directă și nici altă remunerație convenită cu obiect sau efect echivalent.
2. În cazul operațiunilor de debit direct care nu pot fi bine executate de un prestator de servicii de plată din cauza faptului că ordinul de plată este respins, refuzat, returnat sau inversat (operațiunile R) efectuate de prestatori de servicii de plată, se poate aplica un comision interbancar multilateral, cu următoarele condiții:
  - (a) demersul va fi conceput astfel încât costurile să fie alocate eficient părții care a generat tranzacția R, ținând cont de existența costurilor tranzacției și de scopul protecției consumatorului.
  - (b) comisioanele vor fi strict bazate pe costuri.
  - (c) nivelul comisioanelor nu trebuie să depășească costurile efective de prelucrare a unei tranzacții R de către cel mai eficient sau cei mai eficienți prestatori de servicii de plată comparabili care sunt parte reprezentativă la acordul multilateral în termeni de volum al tranzacțiilor și natură a serviciilor.
  - (d) aplicarea comisioanelor în conformitate cu literele (a), (b) și (c) are rolul de a preveni perceperea de către prestatorii de servicii de plată, de la utilizatorii lor, a unor comisioane suplimentare legate de costurile acoperite de aceste comisioane interbancare.
  - (e) nu trebuie să existe alternativă practică și viabilă economic la acordul colectiv care să conducă la o prelucrare la fel de eficientă sau și mai eficientă a tranzacțiilor R, la costuri egale sau mai mici pentru consumatori.

În sensul primului paragraf numai categoriile de costuri care sunt relevante în mod direct și neechivoc pentru realizarea tranzacțiilor R se iau în calculul comisioanelor pentru tranzacțiile R. Aceste costuri trebuie determinate cu precizie. Defalcarea sumei costurilor, inclusiv identificarea separată a fiecărei componente, face parte din acordul colectiv menit a ușura verificarea și monitorizarea.

3. Alineatul (1) și condițiile definite la alineatul (2) literele (a), (b) și (d) se aplică și acordurilor bilaterale și unilaterale care au un obiect sau efect echivalent.

Articolul 7 Derogări

1. Statele membre pot permite autorităților competente să renunțe, integral sau parțial, la cerințele stabilite la alineatele (1), (2) și (3) de la articolul 5 până la [a se insera data concretă 36 de luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament] pentru operațiunile de transfer de credit și debit direct cu o cotă de piață cumulativă, pe baza statisticilor oficiale de plată publicate anual de Banca Centrală Europeană, de mai puțin de 10% din numărul total de operațiuni de transfer de credit și debit direct din statul membru respectiv.
2. Statele membre pot permite autorităților competente să renunțe, parțial sau total, la cerințele stabilite la articolul 5 alineatele (1), (2) și (3) până la [a se insera data concretă 60 de luni de la data intrării în vigoare] în cazul operațiunilor de plată inițiate prin card la un punct de vânzare care generează un debit direct dintr-un cont de plată identificat prin BBAN sau IBAN.
3. Un stat membru care permite autorităților competente să aplice derogarea prevăzută la alineatele (1) și (2) trebuie să notifice Comisiei acest lucru până la [a se insera data concretă 6 luni de la data intrării în vigoare]. Statul membru notifică de îndată Comisia în legătură cu orice schimbare ulterioară.

Articolul 8 Accesibilitatea plăților

1. Un plătitor care utilizează transferul de credit pentru a transfera fonduri din propriul cont către alte conturi de plăți deschise la prestatori de servicii de plată aflați în același stat membru nu trebuie să refuze să efectueze transferuri de credit în conturi de plăți deschise la prestatori de servicii de plată aflați în alt stat membru și accesibili în conformitate cu articolul 3.
2. Un beneficiar care utilizează debitul direct pentru a primi fonduri în propriul cont din alte conturi de plăți deschise la prestatori de servicii de plată aflați în același stat membru nu trebuie să refuze să primească fonduri prin debitare directă din conturi de plăți deschise la prestatori de servicii de plată aflați în alt stat membru și accesibili în conformitate cu articolul 3.

Articolul 9
Autorități competente

1. Statele membre desemnează ca autorități competente responsabile cu asigurarea respectării prezentului regulament fie autorități publice, fie organisme recunoscute de legislația națională sau de autorități publice împuternicite în acest scop de legislația națională, inclusiv băncile centrale naționale. Statele membre pot desemna organisme existente să acționeze în calitate de autorități competente .
2. Statele membre trebuie să înștiințeze Comisia cu privire la autoritățile competente la care se face trimitere la alineatul (1) până la [a se insera data concretă 6 luni de la data intrării în vigoare]. Acestea informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare ulterioară care are legătură cu autoritățile respective.
3. Statele membre se asigură că autoritățile competente menționate la alineatul (1) dispun de toate competențele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lor. Statele membre care au pe teritoriul lor mai mult de o autoritate competentă pentru aspectele reglementate de prezentul regulament se asigură că autoritățile respective cooperează îndeaproape, astfel încât să își îndeplinească sarcinile în mod eficient.
4. Autoritățile competente trebuie să monitorizeze în mod eficient conformitatea cu prezentul regulament și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea acestuia.

Articolul 10
Sanțiuni

Statele membre stabilesc, până la [a se insera data concretă 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt aplicate. Sancțiunile astfel prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și disuasive. Statele membre informează Comisia despre dispozițiile în cauză până la [a se insera data concretă 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], precum și, în cel mai scurt termen, despre orice modificare ulterioară care le afectează.

Articolul 11
Proceduri extrajudiciare de reclamație și de recurs

1. Statele membre stabilesc proceduri extrajudiciare adecvate și eficiente de reclamație și de recurs în vederea soluționării litigiilor care decurg din prezentul regulament între utilizatorii serviciilor de plată și prestatorii lor de servicii de plată. În acest sens, statele membre desemnează organisme existente, dacă este cazul, sau instituie noi organisme.
2. Statele membre trebuie să înștiințeze Comisia cu privire la autoritățile competente la care se face trimitere la alineatul (1) până la [a se insera data concretă 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Acestea informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare ulterioară care are legătură cu organismele respective.

Articolul 12
Exercitarea competențelor delegate

1. Competențele de a adopta actele delegate menționate la articolul 5 alineatul (4) se conferă Comisiei pe o perioadă de timp nedeterminată. În cazul în care motive imperative legate de urgența unei situații impun acest lucru, se aplică articolul 15.
2. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
3. Competențele de a adopta actele delegate se conferă Comisiei sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 13 și 14.

Articolul 13
Revocarea delegării

1. Delegarea competențelor menționată la articolul 5 alineatul (4) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu.
2. Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă să revoce sau nu delegarea competențelor trebuie să facă tot posibilul pentru a informa cealaltă instituție și Comisia, într-un interval de timp rezonabil înainte de luarea deciziei finale, indicând competențele delegate care ar putea fi supuse revocării și motivele revocării.
3. Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor indicate în cuprinsul său. Aceasta intră în vigoare imediat sau la o dată ulterioară, menționată în decizie. Aceasta nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare. Aceasta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 14
Obiecții cu privire la actele delegate

1. Parlamentul European și Consiliul pot prezenta obiecții cu privire la actul delegat într-o perioadă de două luni de la data notificării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungeste cu o lună.
2. În cazul în care, la expirarea perioadei respective, nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au prezentat obiecții față de actul delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în actul respectiv.

Actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu ridica obiecțiuni.

3. Dacă Parlamentul European sau Consiliul obiectează cu privire la actul delegat adoptat, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecții la un act delegat prezintă motivele care au stat la baza acestora.

Articolul 15
Procedura de urgență

1. Un act delegat adoptat prin procedura de urgență intră imediat în vigoare și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecțiune în conformitate cu alineatul (2). Notificarea actului transmisă Parlamentului European și Consiliului prezintă motivele pentru care s-a folosit procedura de urgență.
2. În termen de șase săptămâni de la data notificării, Parlamentul European și Consiliul se pot opune actului delegat. Într-un astfel de caz, actul nu se mai aplică. Instituția care formulează obiecții la un act delegat prezintă motivele care au stat la baza acestora.

Articolul 16
Reexaminare

Până la [a se insera data concretă 3 ani de la intrarea în vigoare], Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Băncii Centrale Europene un raport privind aplicarea prezentului regulament, însoțit, dacă este cazul, de o propunere.

Articolul 17
Dispoziții tranzitorii

1. Prestatorii de servicii de plată aflați într-un stat membru care nu a adoptat încă moneda euro trebuie să se conformeze articolului 3 cel târziu la 31 octombrie 2014. Cu toate acestea, dacă oricare dintre statele membre menționate anterior adoptă moneda euro înainte de 1 noiembrie 2013, prestatorii de servicii de plată cu sediul în statul membru respectiv trebuie să se conformeze articolului 3 în termen de un an de la data intrării statului membru respectiv în zona euro.
2. Prestatorii de servicii de plată aflați într-un stat membru care nu a adoptat încă moneda euro trebuie să îndeplinească cerințele stabilite la articolul 4 și de la punctele 1 și 2 din anexă pentru transferul de credit în euro și cerințele stabilite la articolul 4 și la punctele 1 și 3 din anexă pentru operațiunile de debit direct în euro cel târziu la [a se insera data concretă 4 ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament]. Cu toate acestea, dacă oricare dintre statele membre menționate anterior adoptă moneda euro înainte de [a se insera data concretă 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament], prestatorii de servicii de plată cu sediul în statul membru respectiv se conformează acestor cerințe în termen de un an de la data intrării statului membru respectiv în zona euro.

Articolul 18
Modificarea Regulamentului (CE) nr. 924/2009

Regulamentul (CE) nr. 924/2010 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6, textul „înainte de 1 noiembrie 2012” se înlocuiește cu: „înainte de [a se insera data concretă 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]”.
2. Articolul 7 se modifică după cum urmează:
  - (a) la alineatul (1), textul „înainte de 1 noiembrie 2012” se înlocuiește cu: „înainte de [a se insera data concretă 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]”.
  - (b) la alineatul (2), textul „înainte de 1 noiembrie 2012” se înlocuiește cu: „înainte de [a se insera data concretă 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]”.
  - (c) la alineatul (3), textul „înainte de 1 noiembrie 2012” se înlocuiește cu: „înainte de [a se insera data concretă 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]”.
3. Articolul 8 se elimină.

Articolul 19
Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXĂ
CERINTE TEHNICE (ARTICOLUL 5)

- (1) Următoarele cerințe tehnice se aplică atât **operațiunilor de transfer de credit**, cât și celor de **debitare directă**:
- (a) Prestatorii de servicii de plată și utilizatorii serviciilor de plată trebuie să folosească IBAN pentru identificarea conturilor de plăți, indiferent dacă prestatorul de servicii de plată al plătitorului și cel al beneficiarului ori prestatorul de servicii de plată unic se află în același stat membru sau dacă unul din prestatorii de plată se află pe teritoriul unui alt stat membru.
  - (b) Prestatorii de servicii de plată trebuie să utilizeze formate ale mesajelor bazate pe standardul ISO 20022 XML când transmit operațiuni de plată unui alt prestator de servicii de plată sau unui sistem de plăți.
  - (c) Dacă un utilizator de servicii de plată inițiază sau primește transferuri individuale de fonduri grupate în scopul transmiterii, trebuie să se folosească formate ale mesajelor bazate pe standardul ISO 20022 XML.
  - (d) Câmpul de date pentru remitere trebuie să permită utilizarea a 140 de caractere. Schemele de plăți pot permite utilizarea unui număr mai mare de caractere, cu excepția cazurilor în care dispozitivul de remitere are limitări tehnice în acest sens și, prin urmare, se aplică limita tehnică a dispozitivului.
  - (e) Informațiile de referință pentru remitere și toate celelalte elemente de date furnizate în conformitate cu punctele 2 și 3 din prezenta anexă se transmit integral și fără nicio modificare între prestatorii de servicii de plată, pe parcursul întregului lanț al plăților.
  - (f) Odată ce datele devin disponibile în format electronic, operațiunile de plată trebuie să permită o procesare electronică complet automată în toate etapele procesului și pe parcursul întregului lanț al plăților (procesare automată integrată), permițând derularea electronică integrală a procesului de plată, fără a mai fi necesară schimbarea cheii sau intervenția manuală. Aceasta se aplică și prelucrării excepționale a operațiunilor de transfer de credit și de debit direct, ori de câte ori acest lucru este posibil.
  - (g) Schemele de plăți nu trebuie să stabilească niciun prag minim al sumelor care fac obiectul operațiunii de plată, permițând transferuri de credit și debite directe.
  - (h) Schemele de plată nu vor fi obligate să efectueze operațiuni de transfer de credit și de debit direct care depășesc suma de 999 999 999,99 EUR.
- (2) În afara cerințelor menționate la punctul (1), operațiunilor de **transfer de credit** li se aplică următoarele cerințe:
- (a) Un beneficiar care acceptă transferul de credit trebuie să comunice plătitorului codul său IBAN și codul BIC al prestatorului său de servicii de plată ori de câte ori se solicită un transfer de credit.

- (b) Plătitorul trebuie să furnizeze elementele de date obligatorii de mai jos către prestatorul său de servicii de plată, care se vor transmite de-a lungul lanțului plăților până la beneficiar, în conformitate cu obligațiile stabilite de legislația națională de implementare a Directivei 95/46/CE:
- (i) numele plătitorului și/sau codul IBAN al contului plătitorului;
  - (ii) suma transferului de credit;
  - (iii) codul IBAN al contului beneficiarului;
  - (iv) numele beneficiarului;
  - (v) informațiile de remitere, dacă există.
- (c) În plus, prestatorul de servicii de plată al plătitorului trebuie să comunice prestatorului de servicii de plată al beneficiarului următoarele elemente de date obligatorii:
- (i) BIC-ul prestatorului de servicii de plată al plătitorului (dacă nu se convine altfel de către prestatorii de servicii de plată implicați în operațiunea de plată);
  - (ii) BIC-ul al prestatorului de servicii de plată al beneficiarului (dacă nu se convine altfel de către prestatorii de servicii de plată implicați în operațiunea de plată);
  - (iii) codul de identificare a schemei de plăți;
  - (iv) data decontării transferului de credit;
  - (v) numărul de referință al prestatorului de servicii de plată al plătitorului pentru mesajul de transfer de credit.
- (3) În afara cerințelor menționate la punctul (1), operațiunilor de **debitare directă** li se aplică următoarele cerințe:
- (a) O singură dată, înainte de prima operațiune de debitare directă, plătitorul trebuie să comunice beneficiarului codul său IBAN și, dacă este cazul, codul BIC al prestatorului său de servicii de plată.
  - (b) La prima operațiune de debitare directă, la operațiunile unice de debitare directă și la fiecare operațiune ulterioară de debitare directă, beneficiarul trebuie să transmită prestatorului său de servicii de plată informațiile aferente mandatului. Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului trebuie să transmită prestatorului de servicii de plată al plătitorului aceste informații aferente mandatului, la fiecare operațiune de debitare directă.
  - (c) Plătitorul trebuie să aibă posibilitatea de a-și instrui prestatorul de servicii de plată în sensul limitării debitării directe la o anumită sumă, periodicitate sau ambele.

- (d) Dacă acordul dintre plătitor și beneficiar exclude dreptul de rambursare, prestatorul de servicii de plată al plătitorului are obligația ca, la cererea plătitorului, să verifice fiecare operațiune de debitare directă pentru a se asigura că suma operațiunii de debitare directă este egală cu suma convenită în mandat, înainte de debitarea efectivă a contului plătitorului, pe baza informațiilor aferente mandatului.
- (e) Plătitorului trebuie să i se ofere opțiunea de a-și instrui prestatorul de servicii de plată în sensul blocării oricăror operațiuni de debitare directă din contul plătitorului, al blocării oricăror debitări directe cerute de unul sau mai mulți beneficiari ori al autorizării de debitări directe generate numai de la un anumit sau anumiți beneficiari.
- (f) Consimțământul se dă atât beneficiarului, cât și prestatorului de servicii de plată al plătitorului (direct sau indirect, prin intermediul beneficiarului), iar mandatele, împreună cu modificările și/sau anularea ulterioară, se arhivează de către beneficiar sau de către un terț, în numele beneficiarului.
- (g) Elementele de date obligatorii de mai jos trebuie transmise de beneficiar prestatorului său de servicii de plată și retransmise plătitorului de-a lungul lanțului plăților:
  - (i) tipul de operațiune de debitare directă (recurentă, unică, prima, ultima sau retransmitere);
  - (ii) numele beneficiarului;
  - (iii) IBAN-ul contului de plăți al beneficiarului care urmează a fi creditat;
  - (iv) numele plătitorului;
  - (v) IBAN-ul contului de plăți al plătitorului care urmează a fi debitat;
  - (vi) referința unică a mandatului;
  - (vii) data semnării mandatului;
  - (viii) suma operațiunii;
  - (ix) referința unică a mandatului, astfel cum a fost furnizată de beneficiarul original care a emis mandatul (dacă mandatul a fost preluat de un alt beneficiar decât cel care emis mandatul);
  - (x) identificatorul beneficiarului;
  - (xi) identificatorul beneficiarului original care a emis mandatul (dacă mandatul a fost preluat de un alt beneficiar decât cel care emis mandatul);
  - (xii) informațiile de remitere de la beneficiar la plătitor, dacă există.

- (h) În plus, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului trebuie să comunice prestatorului de servicii de plată al plătitorului următoarele elemente de date obligatorii:
- (i) codul BIC al prestatorului de servicii de plată al beneficiarului (dacă nu se convine altfel de către prestatorii de servicii de plată implicați în operațiunea de plată);
  - (ii) Codul BIC al prestatorului de servicii de plată al plătitorului (dacă nu se convine altfel de către prestatorii de servicii de plată implicați în operațiunea de plată);
  - (iii) numele terței părți de referință a plătitorului (dacă există într-un mandat dematerializat);
  - (iv) codul de identificare pentru terța parte de referință a plătitorului (dacă există într-un mandat dematerializat);
  - (v) numele terței părți de referință a beneficiarului (dacă există într-un mandat dematerializat);
  - (vi) codul de identificare pentru terța parte de referință a beneficiarului (dacă există într-un mandat dematerializat);
  - (vii) codul de identificare a schemei de plăți;
  - (viii) data de decontare a operațiunii;
  - (ix) referința prestatorului de servicii de plată al beneficiarului pentru operațiune;
  - (x) tipul de mandat;
  - (xi) scadența operațiunii.